

ПРОТОКОЛ

№ 619

гр. Варна, 29.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Асен Вл. Попов

Членове: Яна Панева
Стоян К. Попов

при участието на секретаря Десислава Ц. В.чкова
и прокурора А. К. А.

Сложи за разглеждане докладваното от Яна Панева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20233100600641 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:30 часа се явиха:

ПОДС.Н. А. Б. – редовно призован, явява се лично и с адв.И. Т., редовно упълномощен на първата инстанция и приет от съда.

ЖАЛБ.-ПОДС.В. К. К. - редовно призован, явява се лично и с адв.Б. Ж., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

ПОДС.Б. Л. И. – редовно призован, явява се лично и с адв.Д. М., редовно упълномощен на първата инстанция и приет от съда.

ГР.ИЩЕЦ и Ч.ОБВ.В. Е. А. - редовно призован, не се явява, за него се явява адв.Б. М. Р., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че не са налице пречки да се даде ход на делото.

АДВ.Р. - Да се даде ход на делото.

АДВ.Т. – Считам, че не са налице пречки да се даде ход на делото.

АДВ.Ж. – Считам, че не са налице пречки да се даде ход на делото.

АДВ.М. - Считам, че не са налице пречки да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На основание чл.331, ал.2 от НПК делото СЕ ДОКЛАДВА от СЪДИЯ ЯНА ПАНЕВА

Съставът на ВОС, като взе предвид, че пред въззивната инстанция е постъпило на 11.05.2023 г. оттегляне на протест от Д.В. – прокурор при Районна прокуратура-Варна намира, че производството в тази част следва да бъде прекратено и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕКРАТЯВА производството във въззивната инстанция по отношение на подадения протест от прок.П.Х. против присъда по НОХД№2339/2022 г. на ВРС, постановена на 14.03.2023 г.

Определението в тази част е окончателно.

Страните заявиха, че няма да сочат доказателства и нямат искания за събиране на нови такива.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и дава ход на същото

ПО СЪЩЕСТВО

ПРОКУРОРЪТ – Макар и към момента да е оттеглен протеста на ВРП, аз моля да уважите жалбата на адв.Р.. В съдебния акт са налице противоречия, които правят невъзможно да се установи каква е преценката на съда за установените факти и за техния анализ.

На л.13 в съдебния акт се сочи, че съдът кредитира показанията на В. А. относно това, че първоначално се е стигнало до осъществяване на физически контакт между него и подс.Б.,и че подсичането му е било направено или от подс.Б., или от подс.И.. На л.18 от мотивите на съдебния акт, съдът вече посочва, че механизмът за получаване на телесното увреждане е подсичане от подс.К. на В. А. в областта на краката му. В тази смисъл не може да се определи коя от двете версии съдът възприема за достоверна, при все че в първия случай посочва, че подсичането е било направено или от подс.Б., или от подс.И., във втория- от подс.К..

Налице е противоречие в мотивите относно обстоятелствата за осъщественото от подсъдимите, които са от значение и за правилното приложение на закона.

По-нататък на л.14 съдът кредитира показанията на свид.В.В. относно това, че А. бил съборен на земята от подс.Б. и К.. Отново става въпрос за участие на втори подсъдим, освен К., в събарянето на А.. Няма как при това положение законосъобразно да се отхвърли съучастието на подс.Б. в настъпването на противоправния резултат. Вместо това, съдът е посочил на л.18 долу, че при кредитиране на СМЕ безспорно е установено, че увреждането е причинено само и единствено от действията на подс.К.. Няма как заключението на СМЕ да определя кое е лицето или лицата, които са причинили противоправния резултат. А и е необяснимо, при по-горе описаното кредитиране на показанията на свид.В. А. относно това, че подсичането му е било направено или от подс.Б., или от подс.И., и това е кредитирано в диспозитива на съдебния акт тези две лица да бъдат оправдани, а да бъде осъден само К.. Считам, че при тези противоречия е следвало най-малкото да се направят очни ставки между подсъдимите, А., А.а и В.В..

Необходимо е било да се извърши цялостна и задълбочена проверка и оценка на събрания доказателствен материал, като се изложат подробни съображения кои и защо показания следва да бъдат приети или отхвърлени, респективно от приетите за достоверни показания, кои обстоятелства съдът приема за доказани и защо. В случая намирам, че има разминаване между първото и второто задължение на съда.

Подобно е положението и при кредитиране на показанията на свид.П.С.. Съдът приема за достоверни показанията и, че свид.А. е започнал да души подс.И., и в резултат на отблъскването на първия от втория, постр.А. се оказал на земята. При положение, че съдът възприема тази обстановка, то това означава, че И. има значително участие в падането на А. на земята, т.е. И. е участвал в нанасянето на средната телесна повреда. Изобщо, при анализа на случката не става ясно защо съдът възприема изцяло участието на подс.И. в това А. да падне на земята, но за резултата - средната телесна повреда, отчита единствено каузалния принос на подс.К.,но не и приноса на подс.И.. Според мен, действително се касае за престъпление, което е извършено в условията на съучастие и то поне на двама от тримата подсъдими, като блъскане и удари са нанесли и тримата, а падането е причинено от съвместни действия по блъскане и подсичане, съответно от страна на подс.И. и подс.К..

Друго противоречие в мотивите на съдебния акт се открива на л.18 най-долу и продължението му на л.19. Там съдът посочва, че нанесените удари от подс.Б. и подс.И. са причинили на пострадалия А. телесни увреждания, които отговарят на нормата на чл.130, ал.2 от НК. В причиняването на тези увреждания, според съда бил взел участие и подс.К.. Не става ясно какви са тези действия на подс.В. К., които са доВ. и до нанасяне на лека телесна повреда по чл.130, ал.2 от НК спрямо А.. И тук съдът си противоречи, т.к. един път посочва, че тези действия на подс.К. са били погълнати от деянието по чл. 129, ал.1 от НК, а после вече говори за нанесена от последния и телесна повреда по чл.130, ал.1 от НК. С оглед констатираните противоречия в мотивите, съдът не е изложил ясни съображения защо едни показания се възприемат и кредитират, но направените изводи са различни от смисъла на тези показания, които съдът е възприел като достоверни.

Считам, че при това положение, констатираните пороци на присъдата са съществени, те са отстраними, поради което Ви моля на основание чл.335, ал.2 от НПК да бъде отменена изцяло присъдата, а делото ще се върне на ВРС за ново разглеждане от друг съдебен състав от стадия на съдебно заседание.

АДВ.Р. – Представям договор за правна защита и съдействие с оглед присъждане на разноски.

Аз от своя страна Ви моля да уважите депозираната жалба. Споделям до голяма степен аргументите, изложени от представителя на прокуратурата, които за процесуална икономия няма да преповтарям.

Желая да акцентирам Вашето внимание върху няколко основни

момента и считам, че първият от тях е свидетелските показания на В.В.. Считам, че това лице равно отстои от двете групи свидетели, които са оформени в това производство. Считам, че същият и неговите показания следва да се кредитират и то именно с оглед това, че са констатирани противоречия и са прочетени по съответния ред неговите показания, дадени на ДП. Считам, че същите следва да бъдат съобразени, доколкото тези обяснения са дадени скоро след инцидента. От тях прави впечатление, че А. по никакъв начин, с никакви действия не е предприел каквото и да е нападение към който и да е от подсъдимите.

Същият е бил повален от страна и на тримата, като всеки един има своето участие в загубата на равновесие, падането и постигане на съставомерния резултат. В това считам, че се изразява и общия умишъл между тях. Действително В. е възприел серия от удари, насочени към А., а съобразявайки тези показания с приетите експертизи, се установява, че А. е загубил равновесие именно от подсичане и удари, насочени към него.

С оглед на изложеното считам, че поне двама, със сигурност един от тях е подс.К., имат пряко отношение към постигане на съставомерния резултат, съобразявайки рамката на обв.акт.

Считам, че гр.иск е уважен в занижен размер, като моля да измените неговия стойностен размер. Действително, съобразявайки приетите медицински заключения, А. е развил и болести, които не са пряко свързани с травматичното увреждане, причинено от инцидента. Независимо от това, времето през което той се е лекувал, множеството операции, множеството усложнения, които са настъпили, следствие на това увреждане, обуславят един по-висок размер на гр.иск. Считам, че следва да бъде съобразена и практиката, установена по производства, които разглеждат увреждания от сходен характер по граждански производства, независимо от различията в тези производства, т.к. считам, че справедливия размер на обезщетението би следвало да бъде еднакъв, независимо от това какво е производството, доколкото гр.иск и в двете представлява едно и също нещо, а именно справедливо овъзмездяване на причинени неимуществени вреди.

Моля да уважите въззивната жалба. Моля да присъдите сторените от доверителя ми разноски. Моля за решение в този смисъл.

АДВ.Ж. – Аз съм изложил основното ми възражение по тази присъда и основно към мотивите към присъдата. Нашето възражение е, че липсват мотиви по основни факти и обстоятелства, касаещи както установената фактическа обстановка, така и по отношение обективната съставомерност на деянието в отразеното обвинение.

От друга страна, има противоречие в мотивите. В този смисъл е и молбата ми да отмените присъдата в частта, с която моят подзащитен е осъден и да потвърдите присъдата в останалата част.

Ще изложа доводи за това касателно само моят подзащитен. Съдът декларативно в мотивите, без да ги обсъжда казва категорично, че кредитира показанията на свид.А.. Тези показания, обаче, са много противоречиви.

Ще си позволя накратко да се аргументирам пред Вас. В с.з. на 18.10.2022 г., на въпрос на кО.ите „Защо ги гонихте?“, като говоря за неговото поведение, той отговаря, че това е територията на неговото заведение. Питат го до къде ги гониха, т.е. съдът не е обсъдил това обстоятелство, че тогава тримата подсъдими са бягали, те не са били във вербален и физически контакт с него, а той ги е гонил. А. обяснява, че нагоре обикалял и настрани. Казва: „Аз не бягам, аз ги разкарвам!“ /цитат/. Това е съществен елемент. Подсъдимите бягат, а пострадалият ги гони.

Касателно друг факт - за подсичането. Съдът казва, че кредитира отново показанията на А., но в същото съдебно заседание той отговаря, че не е усетил болка в краката в момента на удара. Отговаря, че са му подсекли двата крака. Съдът казва, обаче, че само К. е направил „подсечка“, като тази дума е внесена от свидетелката А.а. Аз не знам какво точно се влага в „подсечка“ – спъване, ритане, хващане за краката ли. Съдът обаче я вкарва в мотивите си. На въпрос на кО.ата М. как е паднал, той отговаря, че директно на земята е паднал, съборили го, не могъл да се подпре на ръце. Този факт, обаче, е изнесен в с.з. от самия пострадал. „Не можах да се подпра на ръце, ударих си главата и лицето“. В ДП на основание на събраните доказателства има изготвена СМЕ. Тя не е задължителна за съда, но тя уклончиво казва, че най-вероятния начин /не сигурен, не 100%/ е след подсечката да е паднал, да се е подпрял на ръце и да се е получило счупването. В с.з. самия А. казва, че не е могъл да се подпре и се е ударил по главата и лицето. По кой механизъм е настъпил травматичното увреждане – от подсечката и падането, след

падането, от друг удар и от кой удар. Съдът в мотивите казва - К.. Ако го е подсякъл и си е ударил главата, до там спират действията на К. – няма настъпване на средна телесна повреда. Възможно е, както казва съда, да има лека телесна повреда, ако има данни, че си е одрал главата, лицето или носа. Няма такива данни по делото. Съдът казва, че кредитира показанията на свид.А.а в същото с.з. Отново правя отметка, че тези показания не са били обект на СМЕ, и да бъдат реализирани, щото такава допълнителна не е искана.

Аз ще бъда конкретен – точно в този момент по лице и по гръб – на въпрос на адв.Р. – по лице или по гръб, тя отговаря – и по лице, и по гръб.

По кой механизъм е нанесена телесна повреда от К.?! Съдът кредитира тези показания, но те са в коренно противоречие с това, което е приел в мотивите си съда. Има противоречиви мотиви, има и липса на мотиви, ако кредитира показанията, то в коя част ги кредитира.

Съставомерността няма да коментирам пред Вас, за липсата на каквито и да е мотиви по отношение на субективната съставомерност на деянието. Декларативно първоинстанционния съд споменава „евентуален умисъл“. От къде се извлича този евентуален умисъл. Ако тези подсъдими са били гонени от пострадалия, ако един от тях е бил нападател, а другите са се притекли, за да предотвратят физическия контакт и насилие спрямо него, ами тогава не сме ли в хипотезата на неизбежна отбрана, или както е пледирал К.О.ата - в хипотезата на чл.133 от НК. Липса на мотиви - отново декларативно. Не е чл.133, не е по непредпазливост, допускам, че като го ритне по крака, може да чу счути ръката.

Трябваше съдът да изложи мотиви защо приема тази фактическа обстановка, въз основа на кои доказателства. Иначе казва, че приема показанията на свид.П.С., В.В., но няма синхрон най-малкото по отношение на фактологията. Най-малкото тези свидетели говорят по един категоричен и еднозначен начин, че именно К. е лицето, което е нанесло телесната повреда или удар, от който е последвала телесна повреда – нещо, което и самия подсъдим не твърди в с.з.

Моля да отмените присъдата в частта, в която подс.К. е осъден, да потвърдите присъдата в останалата част и върнете делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Поддържам изцяло доводите, които съм изложил в жалбата и на първата инстанция.

АДВ.Т. – Аз ще взема отношение по въззивната жалба на гр.ищец и частен обвинител като смятам, че същата е неоснователна. В изложението по същество, а и във въззивната жалба не се изложиха никакви новоизвестни или новонастъпили обстоятелства, или новоизвестни, които да не са били обсъждани от съда при постановяване на неговото решение. Когато една страна не е доволна от решението на съда, това не е достатъчно да формира оплакване за въззивна жалба.

По отношение на въззивната жалба на осъденото подсъдимото лице - тя е единствено само в частта, касателно подс.К., не касае подс.Б., поради което аз предоставям на съда по отношение на нейната основателност.

Моля съда да потвърди изцяло присъдата в останалата част и то най-вече по отношение на подс.Б., като съвсем накратко ще взема отношение, защото съм дълбоко възмутен от становището на държавното обвинение.

След като протеста е оттеглен и съда е прекратил делото, е абсолютно некоректно да се излагат каквито и да е твърдения и да се иска отмяна на присъдата. Първо е некоректно към КО.ите от институцията Прокуратура, второ е незаконосъобразно, защото няма правно и процесуално основание да се прави такова искане. Трето – всичко това, което беше прочетено от прокурора в подготовката по делото, не отговаря и няма досег с предмета на обвинението, което е формирано в обстоятелствената част на обв.акт на ВРП, защото този прокурорски акт е послужил за повдигане на обвинение и за определяне предмета на рамките на обвинението. Никъде в този обв.акт районният прокурор-вносител на обвинението, не е посочил такава фактология, каквато се излага пред Вас, че трите лица са го съборили заедно пострадалия и поради това би могло да е налице съучастност и общност на умишъла за съпричиняване на съставомерен резултат. Няма такова обвинение. Когато няма такова обвинение, като аз и на първа инстанция изразих такова становище, че няма законова възможност прокуратурата да поддържа обвинение, извън посоченото в обстоятелствената част на обв.акт Това е абсолютно незаконосъобразно. Трябва да се изясни този въпрос, в крайна сметка, че когато прокуратурата повдига едно обвинение, то трябва да бъде

такова, каквото са посочили във фактите и обстоятелствата на обв.акт, а не
такова, което им изнася да бъде при събраната фактология в хода на
съдебното следствие. Затова съдът на първа инстанция е положил огромни
усилия да изясни тази фактическа обстановка, която наблюдаващия делото
прокурор не е изяснил в хода на ДП. Тези мотиви, които е написал
почитаемия съдебен състав, според мен изключително обстоятелствени и
детайлизирани, разпределяйки в тази фактология и кредитирайки и
посочвайки кои доказателствени материали приема и защо ги приема,
отделил е част от тях като гласни и писмени и е посочил кои приема и кои не
кредитира и защо не кредитира – т.е. изпълнил си е изискването по чл.305,
ал.2 от НПК. Това можеше да бъде свършено още на етап ДП и да не се
разглежда в съдебна инстанция този процес по отношение на подсъдимите
лица.

Затова аз Ви моля да потвърдите присъдата в частта на подс.Н. Б..

АДВ.М. – Моля да потвърдите присъдата в частта по отношение на
подс.Б. И.. По отношение на въззивната жалба на подс.К. – предоставям на
съда.

По отношение на гр.иск, който беше предявен, моля съда да отхвърли
същия и да не бъде уважен. Пред първоинстанционния съд многократно се
говореше се настъпили здравословни проблеми по отношение на ч.тъжител
А., но с медицински експертизи се доказва, че тези заболявания са много от
преди да бъде извършена телесната повреда. Подкрепям всичко казано от
кО.ите, с оглед на което моля за произнасяне в този смисъл.

АДВ.Р./реплика/ – По отношение на изложеното от кО.ата Ж., ще
взема отношение, като считам, че първоинстанционния съд съвсем ясно е
разграничил свидетелските показания и в кои части той ги е кредитирал и в
кои не и защо. По отношение на това кое е лицето, което е повалило А.
считам, че доказателствата говорят еднозначно, че участник е лицето К. и
лицето И.. Доводите, които бяха изложени за това, че съдът не е отграничил
тези противоречия в свидетелските показания считам, че са неоснователни.
Съвсем ясно е казано на кои се дава вяра, защо и на кои не.

По отношение на отношенията между четиримата участници в този бой
– нищо, което се е случило между тях преди и след това сбИ.е няма

отношение по отношение на съставомерността на деянието. Тези обстоятелства биха имали значение единствено при индивидуализация на наказанието, но не и по отношение на съставомерността.

Моля да потвърдите решението по отношение на К..

Поддържам въззивната жалба, позицията на доверителя ми е такава.

АДВ.Ж./дуплика/ – Съдът е задължен и би следвало да анализира всички факти и обстоятелства и да изведе мотива за деянието. Това не е направено.

ПОДС.К. /право на лична защита/ - Поддържам казаното от адвоката. Показанията, които дадох последния път, са достатъчни.

ПОСЛЕДНА ДУМА

ПОДС.В. К. К. – Смятам, че се доказва, че аз касателство с това нямам и се надявам да отмените присъдата.

ПОДС.Б./право на лична защита/ – Поддържам казаното от адвоката ми, искам да ми бъде потвърдена присъдата.

ПОСЛЕДНА ДУМА

ПОДС.Н. А. Б. – Да бъде потвърдена присъдата.

ПОДС.И./право на лична защита/ – Да се потвърди присъдата.

ПОСЛЕДНА ДУМА

ПОДС.Б. Л. И. – Да се потвърди присъдата.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание, като след съвещанието счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:20 часа.

Председател: _____

Секретар: _____